

„Udvalget har drøftet mulighederne for, at reglerne i lovfor-
slagets § 234, nummer 1 og 2, om utugtige billeder eller genstande
kunne ophæves. Meningerne herom har været delte. Fra visse sider
har man ønsket reglerne om forbud mod pornografiske billeder af-
skaffet mod skærpede regler mod udstilling af sådanne billeder.
Efter drøftelse med justitsministeren er udvalget blevet enig om ikke
at foreslå nogen ændringer i forslaget på dette punkt under hensyn til
det ønskelige i at have en ensartet praksis i Sverige og Danmark
og under henvisning til, at en svensk komité, der blev nedsat i 1965,
arbejder med spørgsmålet.“

e) *Ophævelse af straffebestemmelsen i § 235 vedrørende
reklamering for svangerskabsforebyggende midler.*

Bestemmelsen i § 235 fastsatte straf for den, „der på
forargelig måde reklamerer for eller udbyder til salg genstande
eller stoffer, der er tjenlige til at forebygge svangerskab“, samt
for den, „der uden udtrykkelig anmodning udsender reklamer
for sådanne genstande eller stoffer til personer, der ikke driver
lovlig handel med disse“.

Forslaget var i overensstemmelse med straffelovsrådets forslag
i dets betænkning om pornografi.

Ved 1. *behandling* fik lovforslaget en velvillig modtagelse. Det
var især ændringen i pornografibestemmelsen, der gav anledning til
kommentarer, men også ophævelsen af § 230 om homoseksuelle
prostitutionsforhold gav anledning til en del bemærkninger.

Thomas Have (S) kunne anbefale forslaget. Han var enig med
justitsministeren, når denne havde udtrykt tvivl om, hvorvidt det
ville være rigtigt at få forskellige regler for skrifter og for billeder.

Ib Thyregod (V) fandt, at inden man afskaffede § 230, måtte man
have skabt den sociale indsats, der kunne erstatte den nuværende,
der byggede på eksistensen af § 230. Det var et spørgsmål, om ikke
straffelovsrådets flertals opfattelse burde følges. Vedrørende porno-
grafibestemmelsen mente han, at man først burde forsøge, om man
ikke kunne finde en snævrere afgrænsning, således at de groveste
former blev forbudt.

Thestrup (KF) rejste spørgsmålet om, hvorfor strafbortfalds-
reglen i § 210, stk. 3, 2. punktum, var foreslået udeladt (jfr. ovenfor
under omtalen af § 210). Han kunne tilslutte sig ophævelsen af § 230,
såfremt det var muligt at finde en tilfredsstillende løsning inden for
forsorgslovgivningens rammer. Om pornografibestemmelsen var det
hans udgangspunkt, at det offentlige ikke skulle bestemme, hvad
en voksen person måtte læse. Han ville dog gerne nærmere diskutere
skadevirkningen over for børn og unge af pornografi med stærke
islæt af vold og sadisme. Han var endvidere betænkelig ved Dan-